

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΡΟΟΡΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΚΑΦΑ

Πρό έτών ή πρώην αυτοκράτειρα της Αυστρίας Ζίτα ταξείδειοντας από την Μαδέρα στην 'Ελβετία πέρασε απ' το Παρίσι, όπου έπρόκειτο να μείνη μισή ώρα έως δτου φύγη το τραίνο για την 'Ελβετία.

Οι Παρισίνοι δημοσιογράφοι διαν το έμαθαν αυτό έτρεξαν στον σταθμό και άρχισαν να έρευνούν παντού για να συναντήσουν την πρώην αυτοκράτειρα και να της πάρουν φωτογραφίες και συνεντεύξεις. Ρώτησαν τέλος τους υπαλλήλους του σταθμού που θά εύρισκαν την αυτοκράτειρα, κι' εκείνοι τους έδειξαν τότε μια κυρία τυλιγμένη σ' ένα βαρύτιμο γουναρικό και χουμένη σε μια αναπαυτική πολυθρόνα.

Την περιτοίχισαν τότε άμέσως, την έφωτογράφησαν και άρχισαν να της υποβάλουν διάφορες ερωτήσεις, στις όποιες εκείνη άπαντούσε με μονοσύλλαβα.

Κάποιος όμως απ' τους δημοσιογράφους παρατήρησε έξαφνα ότι ή αυτοκράτειρα μιλούσε τά γαλλικά με Ιταλική προφορά και της τό ειπε.

— Τό πιστεύω, άπήνησε εκείνη. Μία Ιταλίς καλλιτέχνης δέν έχει ανάγκη να ξέρη τελείως τά γαλλικά.

'Η παράξενη εκείνη απάντησης έσανθάλασε τους δημοσιογράφους, οι όποιοι άποταρβήθησαν λίγο πιδό πέρα και άρχισαν να την σχολιάζουν δίνοντας σ' αυτή διάφορες εξηγήσεις.

Μερικοί ύπσστηριζαν ότι ή πρώην αυτοκράτειρα θά έπρόκειτο ίσως να εμφανισθή στη σκηνή κανενός μεγάλου Ιταλικού θεάτρου και τό άνήγγελε έτσι πλαιώς.

'Εκείνη όμως την στιγμή τους έλλησίσσε δ σταθμάρχης, δ όποιος τους έπληροφόρησε ότι ή αυτοκράτειρα Ζίτα... είχε φύγει πρό ενός λεπτού με τό Σεμπλόν 'Οριάν 'Εξπρές !...

— Καλά και ή κυρία, ποιά εινε ; ρώτησαν έκπληκτοι οι δημοσιογράφοι.

— Μία 'Ιταλίς ήθσοποιός, ή όποία περιμένει τό έξπρές για την Ρώμη.

'Η 'Ιταλίς ήθσοποιός είχε παίξει πράγματι, για μισή ώρα, χωρίς να τό ξέρη, τον ρόλο της πρώην αυτοκράτειρας !...

άνοιξε. 'Ο ύθαγενής βασιλεύς βοήθησε τους 'Ισπανούς να μεταφέρουν τό φορτίο τουό πλοίου στη 'Νίνα' όπου έγκαταστάθηκε κι' ό Κολόμβος. Τότε ό Κολόμβος ξεκίνησε από τον 'Άγιο Λομίγκο για να συμπληρώση την έξερεύνηση των περιχώρων. Στο δρόμο συνάντησε και την 'Ηλίνα' με τον 'Άλonso Πινσόν, τον όποιο και συγγώρησε για τη λητοπαξία του.

Τέλος στις 16 'Ιανουαρίου 1493 τά δύο καράβια ξεκίνησαν για να γυρίσουν στην 'Ισπανία, όπου και έφτασαν ύστερ' από άπουσία έφτάμισυ μηνών. 'Εκει τους έγινε άληθινή αποθέσσις. 'Ο βασιλεύς της 'Ισπανίας Φερδινάνδος έδωσε στον Κολόμβο την άδεια να φέρη, μαζί με τά οικίσματα της οικογενείας του και τά οικίσματα των βασιλείων της Καστίλις και της Λέονης και γέμισε αυτόν και τους συγγενείς του από τιμές και δόξες.

'Υστερ' από λίγον καιρό ό Κολόμβος ξεκίνησε και πάλι για τό μέρη που άνεκάλυψε, ηγούμενος αυτή τη φορά δεκαεπτά πλοίων. 'Η άποστολή αυτή βάστηξε τρία χρόνια και μετάφερε στην 'Αμερική ένα πλήθος αίσχων τυχοδιωκτών, οι όποιοι παρ' όλα τά μέτρα του Κολόμβου, άρχισαν να βασιάνουν άγρίως τους έντοπίους.

'Ο 'Αμέρικος Βεσκοπούς, δ όποιος έδωσε τ' όνομα του στη νέα 'Ηπειρο κι' έκανε προς στιγμήν τους Έυρωπαίους να νομίσουν ότι αυτός την έχει ανακάλυψε, συμμετείχε κι' αυτός της δευτέρας εκείνης άποστολής, όχι ως έξερευνητής, άλλ' ως έμπορος.

Στο 1498 έγινε και τρίτη ύπό τον Κολόμβο άποστολή, κατα την όποια άπεκαλύφθη τέλος ότι ή 'Αμερική ήτο μια ξεχωριστή από τις άλλες ήπειρος, γιατί ως τότε νόμιζαν πως ήταν τμήμα της 'Ασίας: Στο ταξείδι αυτό, ένας πονηρός άπατεών, δ Φραγκίσκος ντε Βανταβίλλα, προκάλεσε στάσι των πληρομάτων και διά ψευδούς άναφοράς του προς τό βασιλεία της 'Ισπανίας, κατέστειλε ύπεύθυνο της στάσεως αυτής τον Κολόμβο, τον όποιο και έστειλε πίσω σκληροδεδμο, ως τον τελευταίο των καταδικων στην 'Ισπανία.

'Ο Κολόμβος μόλις έφθασε στην 'Ισπανία κατόρθωσε να ανατρέψη άμέσως τις συκοφαντίες του Βανταβίλλα και ν' άπαλλαγί έτσι της κατηγορίας, μά ποτέ πια εκείνος που είχε ανακάλυψη την 'Αμερική δέ γνώρισε τις τιμές που έπακολούθησαν την πρώτη έξερεύνηση.

'Οτόσο έπεχείρησε και τέταρτο ταξείδι κατά τό όποιο έξερεύνησε τον κόλπο του Μεξικού. Στο ταξείδι αυτό, ή τρικυμία έρριξε τά καράβια του στις άκτες της Ζαμάϊκας, όπου και έμειναν αυτός και τά πληρώματα του άπεμοναμένοι επί ένα δλόκληρο χρόνο, γιατί ό 'Ισπανός Διοικητής του 'Αγίου Δομίγκου, ίπειοδι έξήλευσε τον Κολόμβο, δέν του έστειλε καμιά βοήθεια.

Στην έπιστροφή του στην 'Ισπανία, έμαθε τό θάνατο της προστάτιδος του, της βασίλισσας 'Ισαβέλλας. 'Ο βασιλεύς Φερδινάνδος λημονήσε γούγωχα ότι ό Κολόμβος είχε προθέσει στο Κράτος του μια δλόκληρη 'Ηπειρο και τον άφισε να πεθάνη μέσα στη φτώχεια, έξανηλεμένος από την άρρώστια, τό 1506.

'Υπελόγησαν ότι τά κέρδη του Κολόμβου από την άνακάλυψη του Νέου Κόσμου δέν ήσαν παραπάνω από πέντε χιλιάδες σημερινά φράγκα, πράγμα που φανερώνει τον ύψηλό και άφιλοκερδή του χαρακτήρα.

ΕΞΕΝΟΙ ΠΙΟΙΗΤΑΙ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ

(Του Πάωλ Ζεργαλντύ)

Τό ξέρω πως άφύθυμος, κακόκεφος, γκρινιάρης, Πονώντας για μία λέξη σου, ύθόρταγος, ζηλιάρης συχνά καυγάδες σου ζητώ χωρίς αιτίαν άλλη... Κακή είν' ή αγάπη μου γιατ' είν' πολύ μεγάλη.

'Η γκρίνια μου δίνωχει από σε κιόθε χαράς έλλείδω... 'Εξόν απ' την αγάπη μου άν ειχ' άλλη φροντίδα κι' άν σύ δέν ήσσουνα για μέ με, στη γή μου μένει. θά σ' άγαποείσα πειω καλά. θάσουν ευνυχισμένη.

ΓΡΑΜΜΑ

(Του Βενσάν Μουζελλί)

'Αν χίλιες έγνοιες, φίλε μου, μ' έκαμαν να πατήσω τό λόγο μου που σούδωσα να σοίγτερα συχνά, μην πεις πως είν' ή τεμπελιά που μ' έκαμε ν' άργήσω, ούτε πως είν' ή φιλία σου γυναίκα που ξεχνά.

'Όλα περνούν άγύριστα και πίσω μένει ό πόνος. Μαδήσαν τά τριαντάφυλλα στης στέρας τό νερό. 'Όλα περνούν και φεύγουνε όσ' άγγιζει ό Χρόνος. Μόν' ή καρδιά μου έμεινε πιστή τόσον καιρό.

Μετάφραση

Στάθη Σπηλιωτοπούλου

ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΘΕΟΣ ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ...

(Του Σουλλύ Πρυτόμ)

'Αν ήμουν Θεός, δ θάνατος δέ θά ξαναφαινόταν στον κόσμο, θάταν οι άνθρωποι καλοί ως τότε παραμύθια και δέ θά χίνανε παρ' άνάμνη ευνυχίας διαν γινόμενου Θεός στ' αλήθεια.

'Αν ήμουν Θεός, φώται καρποί στα δέντρα θά ώριμάζαν, παιγνίλι θάμοιαζε ή δουλειά τ' με τη θεία βοήθεια, ποίος εινε δυνατώτερος μόνο θά δομαζάταν, άν ήμουν Θεός στ' αλήθεια.

'Αν ήμουν Θεός, αγάπη μου, για σένα σκορπισμένα στον ουρανό τό γαλανό θέ νάχα άστέρια πλήθια και μόνο σένα θάδερνα την ίδια, μόνο σένα, άν ήμουν Θεός στ' αλήθεια.

Μετάφρ. Γ. Κ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΑ

ΑΓΓΑΡΕΙΑ

'Εχω ένα Ταγματάρχη ρέ παιδιά, μά τό σταυρό, Λέν μ' άφήνει ούτε ώρα στη στρατώνα να πατήσω. Τό έν-δύο με άφήνει μοναχός μου να τό βρω. Καί ρωτώ την παραμιά με πιδό πόδι... ν' άρχινήσω.

'Ας βαράει όσο θέλει προσκλητήριο τί σε μέλει ! Στην κοζίνα κλεισόμενος τη φωνή της έχω διάνα. 'Η πατρίδα τά παιδιά της, νύστεγκέ κ' αυτά τά θέλει. Καί τους πένει παραμιά !...

Μά μία μέρα επί τέλους μ' άρχινά στην άγγαρεία. Καί με τρόπο εις την πλάτη μου φορτώνει... τη Μαρία !...

Τό Κοσάνι.